

NATUURPLAKBOEK NUMMER 304

Tekst en foto : JO-han Opsomer – 19 oktober 2013

Blauw.

Het zou het thema van een quiz kunnen zijn. 10 tegen 1 dat er ook een vraag over de blauwe reiger komt? Of is dit veel te voor de hand liggend?

Maar blauw is ver te zoeken bij de reiger.

‘Den asgrauwen reiger’ schreef Omer Karel De Laey, en dat is een stuk dichters bij de werkelijkheid.

Dergelijk verenpak intact houden is een hele opdracht en dat geldt voor alle vogels die in of om het water leven. Waterdicht maken is een noodzaak, want ook een kletsnatte vogel valt ten prooi aan longontsteking of onderkoeling. Daar waar de aalscholvers, de eenden en andere badderaars een olieklief hebben nabij de stuit, -waar de rug in staart overgaat-, blijkt er bij de reiger enkel een niet-werkend restant aanwezig te zijn.

Geen nood, want de natuur heeft oplossingen voor elk probleem.

Poederdons.

Zie het een beetje als steeds verder groeiende verkalkende veertoppen, die uiteenvallen in een poederige substantie.

Blijkbaar is dit ook een goed middel om het hele uniform voldoende waterdicht te maken.

Er is echter nog meer. Waar de andere vogels hun olie verspreiden met de bek, heeft de reiger nog een ander hulpmiddel om zijn poedertjes ter bestemming te krijgen.

Een kam.

Aan de middelste teen bevindt er zich een klauw die getand is. Dit is een ideaal hulpmiddel om zich te poederen.

Te water gaan is voor een blauwe reiger niet eens zo noodzakelijk, want de afhankelijkheid van vis is beduidend lager dan men zou vermoeden. Muizen, pieren, insecten, mollen, kuikentjes, kikkers. Noem het op en het staat op het menu.

Best ook, want als men al in februari aan het broeden is, zijn de dichtgevroren waters geen goede restaurants.

Bleu, seignant of bien cuit? Zou dat veel uitmaken voor een asgrauwen reiger?